

Mikä motivoi opiskelemaan aikuisena?

Olen ollut tähän mennessä kolmeen otteeseen pitemmän jakson opiskelijan roolissa. Ensimmäinen kerta oli heti ylioppilaskirjoitusten jälkeen, kun piti päästä pois kotoa ja saada joku ammatti. Kahdeksantoistavuotiaana ei tulevasta ammatista ollut muuta käsitystä, kuin mitä valintaoppaasta oli lukenut. Oli mahdotonta liittää oppimaansa tietoja ja taitoja mihinkään entiseen, kun mitään aikaisempaa kokemusta tulevasta työstä ei ollut. Asiat jäivätkin irrallisiksi, tieteelliseksi luentomuistiinpanoiksi, joita kalkkeeripaperin kanssa kaverilta kopioitiin. Ikinä en ole tuntenut itseäni niin viisaaksi ja päteväksi, kuin 20-vuotiaana vastavalmistuneena lastentarhanopettajana!

Toinen kaksivuotinen opiskelurupeama olikin aivan erilainen. Oli kymmenen vuoden työkokemus lasten kasvattamisesta ja opettamisesta sekä kolme lasta kotona, jotka hekin olivat jokainen omalla tavallaan antaneet perspektiiviä kasvatuustyöhön. Ennen kaikkea he opettivat sen, miten erilaista on kasvattaa teoriassa ja käytännössä. Opiskeluun käytettävä aika oli rajallinen, pikkuasioiden kanssa ei joutanut näpräämään. Sen sijaan piti etsiä ydinasiat, mitä opetteli tentteihin. Kun olin vielä saanut kaksi vuotta kokemusta sijaisena opettajan työstä, tiesin hyvin

mihin ja mitä koulutuksessa saatuja tietoja ja taitoja tarvittaisiin. Tärkeä motivaation lähde oli tieto siitä, että opintojen jälkeen toteutuisi haave tehdä uutta työtä, hyödyntäen kuitenkin entistä kokemusta.

Kolmas opiskelurupeamani alkoi puolitoista vuotta sitten. Olin haaveillut erikoistumisesta jonkin aikaa ja jo pariin otteeseen tilannut hakupaperitkin Jyväskylään, mutta matkustaminen ja säännöllinen irrottautuminen omasta työstä eivät tuntuneet houkuttelevilta vaihtoehdoilta. Kun Joensuun Yliopisto sitten toi erityisopettajan opinnot Varkauteen, en voinut olla käyttämättä tilaisuutta hyväksi ja siihen loppuivat vapaa-ajan ongelmat. Työn ohessa opiskelu tapahtui iltaisin, viikonloppuisin ja lomien aikana. Lähiopetuksessa tahti oli erittäin tiivis ja oppimistehtäviä, raportteja ja portfolioita piti tuottaa iltojen iloksi.

Mikä sitten motivoi aikuisena opiskelemaan? Lähiopetusjaksojen luennoitsijat olivat todellisia asiantuntijoita ja istuminen perjantai-iltaisin työviikon jälkeen tuntui mielekkäältä ja hyödylliseltä oman työn kannalta. Mielestäni juuri tuo opittavien asioiden tarpeellisuus ja tiedon käyttöönotto arkityössä toimivat jatkuvana motivaation

lähteenä aikuisopiskelijalla. Missään vaiheessa ei tarvinnut miettiä, mihin minä tätä tietoa tarvitsen. Ainoastaan kirjatenttien suorittaminen herätti ristiriitaisia ajatuksia, kun tenttiin panttääminen ei enää tunnu mielekkäälle. Itse teenkin paljon mieluummin oppimistehtäviä ja pohdiskelen luettuja asioita tenttiin lukemisen sijaan. Opintosuunnitelma oli selkeä ja kun huomasin selvittäneensä yhden osa-alueen kerrallaan, jaksoi taas paneutua seuraavaan.

Perheen ja läheisten ystävien tuki ja kannustus on auttanut sinnittelemään silloin, kun urakka on tuntunut uuvuttavalta. Kotitöitä on jaettu, siivousvälejä harvennettu ja muut harrastukset on pitänyt jättää syrjään. Liikunnalle sentään olen päättänyt löytää aikaa, koska koen sen ehdottomasti voimavarakelijänä. Toinen tärkeä jaksamisen edellytys on riittävä yöuni. Kun nuorena opiskelijana lukea pönttäsi tenttiä edeltävät yöt, nykyisin valmistautuu koetuksiin parhaiten nukkumalla riittävästi!

On mielenkiintoista olla itse oppijan roolissa samalla, kun tekee opetustyötä lasten kanssa. Väistämättä joutuu pohtimaan omaa oppimistyyliään, päivittämään tiedonhankkimistaitojaan ja vali-

koimaan olennaisia asioita valtavasta tietotulvasta. Omien koulutus- ja kehittymistarpeiden määrittely auttaa aikuista opiskelijaa motivoituneeseen ja päämäärätietoiseen opiskeluun. Tarve elinikäiseen oppimiseen perustuu yhteiskunnan nopeaan ja osin ennakoimattomaan muuttumiseen. Kun tuohon muuttumiseen ei paljoakaan voi itse vaikuttaa, täytyy yrittää pysyä siinä mukana. Uteliaisuus ja halu oppia uutta auttavat suhtautumaan avoimesti jatkuvaan muutokseen ja edistävät varmasti myös jaksamista

työelämässä.

Kun joulun alla sain praktikumtyöni lähetettyä Joensuuhun, ajattelin, että nyt riittää opiskelu vähäksi aikaa. Tammikuun olenkin nauttinut pitkistä, joutilaista illoista. Mutta heti helmikuun alkupuolella huomasin houkuttelevan tarjouksen pedagogisten opintojen suorittamiseen ja kuinka ollakaan..... ilmoittauduin!

Irmeli Tsupari
ikuinen opiskelija

Itä-Suomen etälukioverkko – monimuotoisia opintoja joustavasti ja yksilöllisesti

Itä-Suomen etälukioverkko on profiloitunut vankkana etä/verkko-opetuksen osaajana ja resurssikeskuksena. Yhteistyö on koettu antoisaksi, toimivaksi ja avartavaksi. Verkon muodostavat seitsemän aikuislukiota (Iisalmi, Joensuu, Kuopio, Mikkeli, Savonlinna ja Varkaus) sekä Paltamon viestintälukio. Verkosto toimi ESR-hankkeena vuosina 2000–2003, jonka jälkeen toiminta on vakiintunut koulujen yhdeksi toimintamuodoksi. Etälukioverkossa saatujen hyvien kokemusten pohjalta syntynyt lähes seitsemänkymmenen oppilaitoksen Itäsuomalainen oppimisverkostonhanke kulkee kansallisesti kehittämistyön kärjessä.

Itä-Suomen etälukioverkon kurssitarrjonta on monipuolista ja joustavaa. Harvaan asutun Itä-Suomen vahvuutena on juuri yhteistyö ja toisiaan täydentävät toimintamallit. Kuluvana lukuvuonna on tarjolla noin 350 kurssia, joista lähes sata voi suorittaa omaan tahtiin opiskellen. Useita oppiaineita voi opiskella myös kesäaikaan. Yhteisen jaksetun ja omatahtisen kurssitarjonnan kautta oppilaitokset ovat pystyneet monipuolistamaan kurssitarjontaansa erityisesti ainereaalikokeen

tarpeisiin. Etälukioverkon yhteisen kurssitarjonnan toimivuus ja tarpeellisuus näkyy siinä, että yhä useampi etälukiolainen valitsee kurssin oman koulun ulkopuolelta. Etälukioverkon kurssitarjotin on houkuttellut vuosittain parisaataakäyttäjiä myös oman verkon ulkopuolelta.

Itä-Suomen etälukioverkon koulut ovat toimineet merkittävänä resurssikeskuksena tuottaessa uuden opetussuunnitelman mukaisia verkkokurssipohjia ja oppimisaihioita koko Itä-Suomen ja Kainuun lukiokoulujen käyttöön. ISOverkoston runsaasta sadasta kurssipohjasta lähes 70 % ja omatahtisista kursseista jopa 86 % on etälukioverkon koulujen tuottamia. Kurseilla painotetaan verkkokohtaamiseen ja vuorovaikutukseen perustuvaa ohjausta. Kaikkia lukioaineita voi opiskella etäopiskellen. Käytettävissä on myös aikuislukioiden perinteinen iltaopetustarjonta. Hyödyntämällä verkkokurssitarjontaa opiskelija voi nopeuttaa ja täydentää tai muuten järjestellä opintoja elämäntilanteen mukaan.

Verkkosivuilta osoitteessa www.itsuomenetalukioverkko.fi

itsuomenetalukioverkko.fi löytyy lisätietoa verkon monipuolisesta toiminnasta. Verkkosivujen kautta voi myös ilmoittautua opiskelijaksi ympäri vuoden.

Itä-Suomen etälukioverkon opiskelijat lukuvuonna 05-06: 2386 kpl, joista tutkintotavoitteisia 1206 kpl ja 1180 kpl yksittäisiä aineita opiskelevia

Koordinaattori Anni Virnes